

LIFT-díj, 2009: Sándor Bea

Sándor Bea a hazai leszbikus aktivisták első generációjának nem egyszerűen törzstagja, de megszervezője, „kinevelője” is, egyfajta „ősanya” státusszal bír a magyar leszbikus mozgalomban.

Mint sok későbbi nőmozgalmár, ő is Antonia Burrows és Scott Long eltés feminista alapozóján, a „Nemi szerepek a civil társadalomban” című előadássorozaton eszmélkedett, aktivista pályájának első állomásai a kilencvenes években a NaNE Egyesület, majd a Háttér Társaság voltak, ahol néhány év után kezdtek összegyűlni a leszbikus szükségletek és energiák. Elkészült a *Labrisz* című fénymásolt fanzin néhány száma, melynek olvasói az első Labrisz-esteken találkoztak egymással, és valahol itt születtek meg egy leszbikus egyesület alapjai, majd (épp tíz éve), leginkább Bea lelkesedése és céltudatossága nyomán, maga az egyesület is. Elindult a közösség szervezés és tévhitoszlatás, a beszélgetőestek és az iskolai program, a könyvkiadás és a jogi lobbizás, amely ezekre az alapokra épülve azóta is folyik. Bea egy ideig az ILGA-Europe európai meleg ernyőszervezet kelet-európai képviselője is volt. Jelenleg más keretek között, de hasonló célokért, a női és melegjogok területén dolgozik, a „szocio- és reprezentációs diverzitást” képviselő Inter Alia Alapítvány vezetőjeként.

És nem utolsó sorban gyereket nevel – az egyik első magyar kétmamás babát, aki már egy ideje négykézláb rohangál, és fedezi fel a világot –, saját életével is „demonstrálva”, hogy milyen tág és sokértelmű fogalom és gyakorlat a család.

Bea igazi alkotó mozgalmár és mozgalomalkotó, aki nélkül nem, vagy nem így létezne leszbikus közélet, és ennél fogva talán magánélet sem Magyarországon.

Gratulálunk a jól megérdemelt díjhoz, és további gyümölcsöző tevékenykedést kívánunk!

LLE